

§ 3. Sporządzenie uzasadnienia należy do sędziego sprawozdawcy, a gdy nie był wyznaczony — do sędziego, któremu przewodniczący rozprawy te powierzy.“

Art. 20. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu kodeksu postępowania cywilnego, przepisów wprowadzających ten kodeks, przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym, kodeksu postępowania niespornego z uwzględnieniem zmian już wprowadzonych oraz zmian, jakie zostaną wprowadzone przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu, i z dostosowaniem do tych zmian treści pozostałych przepisów oraz do wprowadze-

nia ciągłej numeracji tytułów, działów, rozdziałów, oddziałów, artykułów i paragrafów.

Art. 21. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Sprawiedliwości, a co do art. 11 i 12 Ministrom Sprawiedliwości oraz Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*
Minister Sprawiedliwości: w z. *T. Rek*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *K. Rusinek*

350

U S T A W A

z dnia 20 lipca 1950 r.

o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym.

Art. 1. W dekrete z dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 302) w brzmieniu dekretu z dnia 14 maja 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 149) o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Do rozpoznawania spraw o przestępstwa, godzące w interesy życia gospodarczego lub społecznego Państwa, a zwłaszcza o przywłaszczenie mienia społecznego, korupcję, łapownictwo, spekulację i powodowanie paniki w celu szkodenia interesom mas pracujących — powołuje się Komisję Specjalną do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, zwaną w dalszym ciągu niniejszego dekretu „Komisją Specjalną.“,

2) art. 2 uchyla się,

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. (1) Komisja Specjalna składa się z przewodniczącego, jego zastępcy i członków.

(2) Przewodniczącego Komisji Specjalnej, jego zastępcę i członków mianuje i odwołuje Rada Państwa.“,

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz prezydiach rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi działają delegatury Komisji Specjalnej.“,

5) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Delegatury Komisji Specjalnej składają się z przewodniczącego i członków, mianowanych i odwoływanych za zgodą Przewodniczącego Komisji Specjalnej przez prezydium wojewódzkich rad narodowych, a w m. st. Warszawie i m. Łodzi — przez prezydium rad narodowych tych miast.“

6) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. (1) Komisja Specjalna i delegatury Komisji Specjalnej orzekają na wniosek prokuratora.

(2) Komisja Specjalna i delegatury Komisji Specjalnej orzekają w składzie trzech członków.“,

7) art. 7, 8 i 10 uchyla się,

8) art. 10¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 10¹. Komisja Specjalna lub delegatury Komisji Specjalnej orzekają na wniosek prokuratora również w tych przypadkach, jeżeli działanie sprawcy pozostaje w związku ze wstrętem do pracy albo stwarza niebezpieczeństwo popełnienia nadużyć lub dopuszczania się szkodnictwa gospodarczego.“,

9) art. 10² otrzymuje brzmienie:

„Art. 10². (1) Komisja Specjalna i delegatury Komisji Specjalnej mogą orzec:

a) umieszczenie sprawcy w obozie pracy na okres nie przekraczający lat dwóch i wymierzyć grzywnę do 5.000.000 zł lub jedną z tych kar,

b) przepadek towarów, których przestępstwo dotyczy, urządzeń przedsiębiorstwa stanowiących własność sprawcy, przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, a stanowiących własność sprawcy, lub narzędzi, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa,

c) zamknięcie przedsiębiorstwa, pozbawienie uprawnień handlowych i przemysłowych oraz prawa do zajmowania lokalu użytkowego,

d) zakaz pobytu sprawcy w województwie jego dotychczasowego miejsca zamieszkania na okres do lat pięciu.

(2) Orzekając grzywnę, Komisja Specjalna lub delegatury Komisji Specjalnej mogą według swego uznania zamienić karę grzywny w razie jej nieściągalności na obóz pracy na okres nie przekraczający lat dwóch, niezależnie od orzeczonego już skierowania sprawcy do obozu pracy.

(3) Kto narusza zakaz pobytu, orzeczony w myśl ust. (1) lit. d), może być przez Komisję Specjalną lub delegaturę Komisji Specjalnej skierowany do obozu pracy na okres do lat dwóch.“,

10) art. 10³ otrzymuje brzmienie:

„Art. 10³. W razie wydania orzeczenia, nakazującego umieszczenie w obozie pracy, Komisja Specjalna lub delegatura Komisji Specjalnej może zaliczyć na poczet okresu pozbawienia wolności cał-

kowicie lub częściowo okres tymczasowego aresztowania.“,

11) art. 11 i 12 uchyla się,

12) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Wykonanie orzeczeń Komisji Specjalnej i delegatur Komisji Specjalnej zarządza prokurator.“,

13) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. (1) Orzeczenia Komisji Specjalnej lub delegatur Komisji Specjalnej są ostateczne; od orzeczeń tych nie służy środek prawny.

(2) Komisja Specjalna może w trybie nadzoru zmniejszyć orzeczenie wydane przez delegaturę Komisji Specjalnej oraz zastrzec do swego wyłącznego rozpoznania niektóre rodzaje spraw lub orzekanie o umieszczeniu sprawy w obozie pracy.

(3) Na wniosek Generalnego Prokuratora Rzeczypospolitej Komisja Specjalna w rozszerzonym składzie, wyznaczonym przez Przewodniczącego Komisji Specjalnej, może w trybie nadzoru zmienić orzeczenie Komisji Specjalnej, wydane na podstawie art. 6 ust. 2.

(4) Generalny Prokurator Rzeczypospolitej może zgodnie z przepisami kodeksu postępowania karnego o wykonaniu kary zarządzić przedterminowe zwolnienie osoby osadzonej w obozie pracy, udzielić przerwy w odbywaniu kary lub też w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Specjalnej odroczyć jej wykonanie. Przedterminowe zwolnienie może nastąpić po odbyciu

przez osobę osadzoną w obozie pracy co najmniej jednej trzeciej części orzeczonego okresu.“,

14) w art. 9 oznaczonym jako art. 14¹:

w ust. (1) wyrazy: „Krajowej Rady Narodowej“ zastępuje się wyrazami: „Rada Państwa“,

w ust. (2) skreśla się część zdania od wyrazów: „stosunek służbowy“ do wyrazu „samorządowej“, a wyrazy: „Prezydium Krajowej Rady Narodowej“ zastępuje się wyrazami: „Rada Państwa“,

ust. (3) uchyla się.

Art. 2. Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i zachowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Radzie Państwa, Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom Sprawiedliwości i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Sprawiedliwości: w z. *T. Rek*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

351

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 12 lipca 1950 r.

w sprawie przystąpienia Izraela do Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, Porozumienia madryckiego dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów oraz Porozumienia w Neuchâtel o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 16 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej z dnia 20 marca 1883 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 2, poz. 8) i art. 5 Porozumienia madryckiego dotyczącego zwalczania fałszywych oznaczeń pochodzenia towarów z dnia 14 kwietnia 1891 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 47, poz. 446), zmienionych ostatnio w Londynie dnia 2 czerwca 1934 r., oraz zgodnie z art. 9 Po-

rozumienia o zachowaniu lub przywróceniu praw własności przemysłowej, dotkniętych przez drugą wojnę światową, podpisanego w Neuchâtel dnia 8 lutego 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 17, poz. 115), nastąpiło przystąpienie Izraela do powyższych umów z ważnością od dnia 24 marca 1950 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

352

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 lipca 1950 r.

w sprawie przystąpienia Filipin i Ekwadoru do Konwencji międzynarodowej o liniach ładunkowych, podpisanej w Londynie dnia 5 lipca 1930 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 23 Konwencji międzynarodowej o liniach ładunkowych, podpisanej w Londynie dnia 5 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 95, poz. 737), nastąpiło zgłoszenie przystąpienia do powyższej Konwencji Filipin

dnia 30 września 1949 r. i Ekwadoru dnia 28 lutego 1950 r.

Minister Spraw Zagranicznych w z. *St. Skrzyszewski*